

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget understreger, at formålet med lovforslaget er at skabe større valgfrihed og fleksibilitet i børne- og ungdomstandplejen. Dansk Folkeparti finder, at dette er en god idé, selv om partiet er meget tilfreds med den børne- og ungdomstandpleje, vi har i dag.

Lovforslaget giver mulighed for at få økonomisk tilskud fra bopælskommunen for forældre til børn under 16 år, der ønsker privatpraktiserende tandlæge.

Kommunalbestyrelsen får endvidere frihed til at beslutte, hvordan man vil tilrettelægge børne- og ungdomstandplejen. Dette vil bl.a. sige, at kommunalbestyrelsen selv bestemmer, om man ønsker at tilrettelægge tandplejen på kommunale klinikker eller i privat tandlægepraksis.

Vedrørende valg over kommunegrænsen har nogle kommuner højere service på børnetandplejen end andre. Ifølge lovforslaget kan valg over kommunegrænsen medføre, at behandlerkommunen skal betale for at behandle børn fra andre kommuner. Dansk Folkeparti finder, at dette er helt uacceptabelt og har derfor stillet ændringsforslag, der bl.a. ændrer dette forhold.

Et *mindretal* i udvalget (S) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for de under nr. 5 og 6 stillede ændringsforslag.

Socialdemokratiets medlemmer af udvalget finder, at børnetandplejen er det bedste bevis på nytten af en politisk satsning på forebyggelse. Omkring 99 pct. af alle børn får i dag gratis efterteret og behandlet tænder hos skoletandlægerne. Vi har i Danmark et velfungerende system, som klart viser sig ved, at over halvdelen af alle børn forlader folkeskolen uden huller i tænderne.

Man kunne forstå, at en regering ville ændre på en ordning, hvis den ikke fungerede efter hensigten, eller fordi man kunne forbedre behandlingsmulighederne og sikre større tandsundhed. Men der er ingen sundhedsmæssige forbedringer i lovforslaget. Der er alene tale om et ideologisk forslag, hvor man fokuserer på det frie valg.

Det er heller ikke et folkekrav fra børnefamilierne, at børnetandplejen skal privatiseres. Det fremgår med al tydelighed af et svar fra indenrigs- og sundhedsministeren under udvalgsbehandlingen, at antallet af henvendelser fra borgere vedrørende sygesikringstilskud til børn i

privat praksis gennem årene har været meget beskedent, jf. bilag 22. Lovforslaget er altså hverken en forbedring eller et folkekrav.

Det er også bemærkelsesværdigt, at stort set alle høringssvar til lovforslaget enten har været skeptiske eller har givet udtryk for stærk modstand mod lovforslaget. Både Dansk Tandlægeforening, som tæller de private tandlæger, og Tandlægernes Nye Landsforening, hvor flertallet er kommunale tandlæger, er kritiske over for ændringerne.

Rie Daniel Hansen, som er privat tandlæge, har i dagspressen givet udtryk for, at lovforslaget er ugenomtænkt og kan ødelægge skoletandplejen, og Socialdemokraterne er enige heri.

Hverken uddannelsesmæssigt eller pædagogisk er alle private tandlæger parate til at behandle børn, og nogle vil blive nødt til at ansætte en børnetandlæge, som kun kan rekrutteres fra den offentlige børnetandpleje. På den måde kan de private tandlæger dræne den kommunale tandpleje for tandlæger. Det kan i sidste ende ramme de børn, hvis forældre ikke har råd til at betale for en privat tandlæge. Socialdemokraterne vil følge udviklingen nøje og mener i øvrigt, at hvis regeringen er så optaget af at give borgerne frit valg på tandplejeområdet, burde den som konsekvens gennemføre dette frie valg begge veje, så også unge over 18 år kan vælge skoletandplejen. Socialdemokraterne kan ikke støtte lovforslaget.

Et *andet mindretal* i udvalget (SF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for de under nr. 1, 2 og 4-6 stillede ændringsforslag.

Et *trede mindretal* i udvalget (KRF) vil stemme hverken for eller imod lovforslaget ved 3. behandling, men vil stemme for de under nr. 3, 5 og 6 stillede ændringsforslag.

Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget finder, at den kommunale børnetandpleje er en klar succes. Børns tænder er i dag langt bedre end for blot få årtier siden. Både børn fra velstillede hjem og fra udsatte hjem sikres via den nuværende ordning en god tandpleje. Den kommunale tandpleje er med andre ord værd at værne om. På den anden side er der også ting, der taler for, at frit valg kan være en forbedring. For det første vil det kunne medføre forbedringer for de familier, der af den ene eller anden grund vælger en privatpraktiserende tandlæge. For det andet kan